

خلیج چابهار بزرگترین خلیج جنوب شرق و از زیباترین خلیج های طبیعی کشور است که ماحصل آمیزش دریا، زمین و آفتاب بوده و طی هزارن سال به صورت طبیعی در گوشه ای از دریا عمان ایجاد شده است. اساساً منطقه چابهار دارای خلیج های طبیعی متعددی است که محوریت آن با خلیج چابهار می باشد، این خلیج طبیعی که چشم اندازی بسیار طبیعی دارد، خود میزبان ده ها لنج و قایق های صیادی است. منطقه آزاد چابهار در شرق این خلیج زیبا قرار دارد.

اسکله های تجاری و صیادی فراوان، رودخانه های سرباز، باهوکلالت، کاجو، بی چند، نیکشهر، بنت و راپچ، سفره های آبی دشتیاری، نسفران، کهیر، سورک، سادیچ، باغات خرما، موز، انبه، نارگیل و پاپایا، پدیده موج فشان، جنگل حرا، ساحل صخره ای، کوههای مریخی، درخت انجیر معابد، تمساح پوزه کوتاه (گاندو)، گل فشان، ساحل ماسه ای، زیستگاه لاک پشت دریایی، پرندگان مهاجر، دلفین های زیبا، فرش خزه ها، لیپار و دشتار و بسیاری جاذبه های طبیعی دیگر تنها گوشه ای از زیبایی های طبیعی مقصد مهم گردشگری محسوب می شود.

[accordion_start][accordion_start]

[accordion_title name=a1] موج فشان[/accordion_title]

[accordion]موج فشان از پدیده های زیبا و کم نظیر در کشور بوده و علت ایجا آن وزش بادهای موسمی بویژه در تابستان و در نهایت تولید امواج است که در برخورد با صخره های ساحل تا ارتفاع 20 متر به هوا پرتاب می شود. بسیاری از گردشگران لحظات مفرحی را در کنار این پدیده تجربه می کنند موج فشان از پدیده های بسیار زیباست که دیدگان هر گردشگری را به سوی خود جذب می کند. طول ذرات آب پرتاب شده بسته به بزرگی موج و فصل سال داشته که در تابستان اوج زیبایی این پدیده را می توان مشاهده کرد. این پدیده عمدتاً در محلی به نام دریا بزرگ واقع در مرکز ساحلی شهر چابهار قابل مشاهده است. از حفره های داخل صخره ها گاهاً آب با شدت و به صورت فواره به بیرون می جهد نهایت زیبایی و خشم طبیعت را توامان در این پدیده می توان مشاهده کرد.

[accordion_title=حرا][accordion_title name=a2/]

[accordion]

حرا (مانگرو) درخت شگفت انگیز و شورزی دریایی است "گینه" زیست شناس مشهور این درخت را به افتخار ابوعلی سینا دانشمند نامور ایرانی "اوی سینا مارینا" نامگذاری کرده است که نام علمی آن نیز هست. در زبان محلی این درخت را "تامر" (برگرفته از نامی پاکستانی) می نامند و عموم به آن حرا می گویند. این درخت علاوه بر جنوب ایران در کرانه های خلیج فارس تا عربستان و مصر نیز روئیده و دارای خواص درمانی بسیاری است. به هنگام مد که تاج این درخت در بالای آب دیده می شود. زیبایی اعجاب آوری دارد بویژه اینکه شاخه های این درخت آشیانه پرندگان بسیاری نیز هست که بر زیبایی آن نقشی مضاعف می زنند. از مشخصات حرا این است که دانه اش بر روی درخت مادر رشد اولیه را طی کرده و سپس نهال حاصل از درخت جدا شده و به مرداب می افتد. برگه های حرا با دوام است و ظاهری بیضوی شکل و منتهی به یک خامه باریک می باشد، قسمت مورد استفاده پوسته شاخه آن می باشد. در خلیج گواتر و در جنب ساحل زیبای آن (در فاصله 120 کیلومتری شرق چابهار) دیدگان به مناظره فوق العاده از این گیاه گره می خورد که به وسعت 200 هکتار بر پهنای آن خود نمایی می کنند. تردد با قایق موتوری در بین این درختان حس غریبی را به وجود می آورد. منطقه حرا بیستمین تالاب ثبت شده جهانی به حساب آمده و میزبان بیش از 1000 نوع ماهی و گونه های ارزشمند پرندگان آبی مانند فلامینگو، پلیکان، عقاب ماهی گیسو سایر جانوران است. این پدیده را میتوان در نقطه صفر مرزی بین ایران و پاکستان مشاهده نمود بومیان منطقه از برگ این درخت برای تغذیه حیوانات خود استفاده می کنند.

[accordion_title/]ای ساحل صخره ای [accordion][accordion_title name=a3/]

[accordion]

ساحل صخره ای با پیشروی آب دریا و فرسایش سنگ ها ی رسوبی سواحل دریای عمان (بویژه در سواحل جنوبی شهر) چشم انداز بدیعی را بوجود آورده و به عنوان یکی از دیدنی ترین سواحل جنوبی ایران، مانند یک آکواریوم طبیعی با انواع ماهی است. این چشم انداز خارق العاده تا گواتر ادامه دارد. اوج زیبایی های ساحل صخره ای به طول چند ده متر در تفرجگاه دریا بزرگ در شهر چابهار قرار داشته و به هنگام جزر بهتر قابل مشاهده است. در حفره های این صخره ها در هنگام جزر میتوان انواع صدف، سنگ های صیقلی و ماهیان کوچک را مشاهده کرد.

پدیده موج فشان حاصل برخورد امواج به این صخره هاست، این صخره ها کاربری های دیگری مانند ماهیگیری و دیدن چشم انداز دریا نیز دارد.

[accordion_title/]کوههای مریخی [accordion][accordion_title name=a4/]

[accordion]

ارتفاعات آریا یا "کالانی" که در سطح منطقه به دلیل شباهت به سطح سیارات فضایی به "کوههای مریخی" و به خاطر زیبایی به "کوههای مینیاتوری" مشهورند در اصطلاح علمی "بدلند" یا "بدبوم" نامیده می شوند. بدلند عبارت است از زمینها و ارتفاعات لم یزرع که خود در برابر فرسایش بدین شکل در آمده اند. بارش شدید باران و بادهای موجب تولد اشکال جدیدی در این بدلندها شده اند. کوههای مریخی از 35 کیلومتری شرق چابهار آغاز و ده ها کیلومتر به طرف شرق ادامه یافته و دارای قله های مدور حاصل از فرسایش است. در این کوهها به وفور می توان فسیل آبزیان از جمله صدف ها را یافت که نشان دهنده این است که این منطقه از هزاران سال قبل به دفعات زیر آب بوده است. کوههای مریخی زیبایی زیادی داشته و گردشگر در لحظه اول برخورد با این پدیده حیرت زده می شود. این کوه ها دارای قابلیت های فراوانی جهت راه اندازی تاسیسات گردشگری هستند. کوه های مریخی از جمله معروفترین جاذبه های چابهار به حساب آمده و دیدن آن به همه گردشگران توصیه می شود. قدیمی ها نام این کوه ها را که از منطقه لیپار تا بریس کشیده شده است "آریا یا "کالانی می گفته اند. همچنین کوههایی مانده "مسکھی" در نزدیکی "بریس"، "زیان کش" و "ساده کش" درست در روستاهای "کالبر" و "رودیک" و نیز کوه "نیل" در دهستان "کمل سلیمان" شبیه به این پدیده هستند.

[accordion_title name=a5/] [accordion] [accordion_title/]درخت انجیر معابد

[accordion]

درخت انجیر معابد که در زبان محلی به آن "کرگ" گفته می شود در امتداد سواحل خلیج فارس و دریای عمان به چشم می خورد. انجیر معابد یا "لورلول از تیره درختان کائوچوئی محسوب می شود. این درخت کهنسال بوده و اکثراً در مجاورت زیارت گاه ها و یا امکان مشابه (در هندوستان درون معابد) کاشته می شود. درخت انجیر معابد "مکرزن" هم نامیده شده است. تاج این درخت بزرگ و پهن و از انشعابات آن ریشه های نابجا می روید. پوست درخت صاف و خاکستری، برگهایش بیضی شکل ساده و درشت است. دارای میوه های شبیه انجیر ولی کوچکتر از آن به شکل قرمز بوده که اهالی آن را مصرف می کنند. شاخه های این درخت هنگامی که به زمین می رسد خود تبدیل به درختی دیگر می شود به طوری که قطر چتر آن درخت به چند ده متر نیز می رسد. درخت بزرگ انجیر معابد چابهار بالاتر از روستای "رمین" قرار داشته و در ایام تعطیلات بویژه در نوروز میزبان خانواده های بسیاری است. درخت انجیر معابد را میتوان در نقاط دیگر چابهار از جمله روستای "تیس" و دهستان "کهیر" کنارک و ... مشاهده کرد. رویت این درخت برای گردشگران بسیار جالب و حس برانگیز است.

[accordion_title/]تمساح [accordion][accordion_title name=a6/]

[accordion]

تمساح مردابی یا کروکودیل پوزه کوتاه که به زبان محلی بلوچی به آن گاندو گفته می شود. در منتهی الیه جنوب شرق بلوچستان، در حاشیه رودخانه سرباز و برکه های واقع در مناطق حفاظت شده "باهوکلات" زندگی می کند این تمساح، شاخه ای از یک جمعیت گسترده است که انتشار جغرافیایی آن از پاکستان غربی شروع تا هند، بنگلادش و آسام ادامه پیدا کرده و به کشور میانمار نیز می رسد. بزرگترین خزنده ایران بازمانده خزندگانی است که حدود 265 میلیون سال پیش می زیسته اند و در طول 65 سال گذشته تغییرات اندکی یافته اند. این تمساح دارای پوزه ای پهن بوده که طرفین فک بالای 19 دندان و طرفین فک پایین 15 دندان دارد و در قسمت پشت سر و در ناحیه گردن دو جفت صفحات شاخی بزرگ دیده می شود. دارای پاهای کوتاه بوده و پنج انگشت منتهی به ناخنهای بلند در پاهای جلویی و چهار انگشت منتهی به ناخنهای کوتاه تر در پاهای عقبی دیده می شود. رنگ عمومی بدنش زیتونی تا قهوه ای بوده و شکمی بدون فلس به رنگ سفید متمایل به زرد دارد. تمساح حیوانی بسیار خجالتی و با حضور مزاحم در آب فرو رفته و مخفی میشود ولی براتنفس باید سریعاً به سطح آب برگردد.

گاندو در فصول پاییز، زمستان و اوایل بهار فعالیت بیشتری داشته و بسته به میزان بارش باران این فعالیت ها تا اردیبهشت ماه ادامه پیدا می کند. در ماه هایی که هوا چندان گرم نیست گاندو در سطح برکه ها غوطه ور و یا در کرانه های باتلاقی در آفتاب استراحت می کند. اما در تابستان که دما در برخی نقاط تا 49 درجه افزایش می یابد. در گل و لای باتلاق فرو می رود و یا به صورت دست جمعی در ته مانده آب به سر می برند. غذای گاندو را حیواناتی ماننده ماهی ها، قورباغه ها، پستانداران کوچک، سنجاب زمینی، سوسک آبی و غیره تشکیل می دهد. بهترین غذای گاندو سگ های گله هستند اما گاهی به گوسفندان و بزها نیز حمله می کند. گاندو برخلاف جثه بزرگش به غذای زیادی احتیاج ندارد. یک گاندوی بالغ با قد 2متر روزانه تنها نیم کیلو گوشت مصرف می کند. براساس یک اعتقاد

قدیمی بلوچی، گاندو خوش یمن شمرده می شود و عقیده بر این است که هرکجا که گاندو هست آب فراوان یافت می شود.

[accordion_title/] گل فشان [accordion][accordion_title name=a7/]

[accordion]

گل فشان یکی از شگفت انگیزترین پدیده های ژئوتوریستی است که بسیار مورد توجه زمین شناسان و علاقه مندان به طبیعت است. این پدیده با نام علمی mud volcano تنها در چند نقطه از جهان وجود دارد. گل فشان ها در دنیا بصورت رنگی (paint pot) و معمولی یافت می شوند که در گل فشان های رنگی، گل های ترشح شده به رنگ های سفید، زرد و صورتی دیده می شود، که حاکی از ترکیبات آهن در آنهاست. گل فشان های ساده از خود، گل های طوسی رنگ متصاعد می کنند.

چابهار در 100 کیلومتری غرب خود (در دشت کهیر در جاده تنگ - گالک در مسیر بندرعباس) میزبان 3 گل فشان است که 2 تای آنها به شکل تپه و دیگری به شکل آتشفشان بوده که تنها این نوع فعال است. مردم به زبان محلی به این پدیده «ناف دریا» یا «بولوبولو» می گویند اغلب در هنگام فعالیت گل فشان ها صداهایی شبیه شلیک تفنگ به گوش می رسد. ارتفاع گل فشان چابهار یا تنگ بالغ بر 20 متر بوده و قطر دهانه آن به 12 متر می رسد. بعضی از گل فشان ها از دامنه های خود نیز گل متصاعد می کنند اما گل فشان تنگ تنها از دهانه خود این عمل را انجام می دهد. گلفشان چابهار دارای منشأ تکتونیکی و از نوع سرد است. یعنی آتشفشان در پیدایش آن نقشی نداشته است. رسوب گذاری سریع گل و سیال ماندن آبهای درون آن به همراه فشار وارده از پایین موجب می شود که آب و گل به همراه گاز به بیرون پرتاب می شود. گاز گل فشان چابهار از نوع متان و رنگ آن خاکستری تیره و گاه روشن است. قطره حباب آن 30 سانتی متر که نسبت به همه گل فشانهای کشور بزرگتر است. همچنین به طور متوسط از 15 تا 600 ثانیه طول می کشد تا حباب تشکیل شود و در هر بار 3 تا 5 لیتر حباب به بیرون پرتاب می کند. عمر حباب ها چند ثانیه است. گل گل افشان چابهار غلیظ تر از گل های دیگر گل فشان ها است. دمای گل خروجی سردتر از محیط اطراف و تقریباً حالت قلیایی یا خنثی دارد و مزه آن نیز شور است. از گل آنها در صنایع سفال، کوزه گری، آجرپزی، بهره گیری از گاز، گردشگری، گل درمانی و غیره می توان استفاده کرد. بومیان گاما خود را در گل فرو می برند و سپس به نماز و دعا می ایستند و این گل را شفا بخش می دانند به طوری که بعضی اوقات مقداری از آن را برای درمان با خود به منزل می برند. در عین حال اثبات شده که درمان بیماریهایی نظیر مفاصل، ستون فقرات، بیماریهای عصبی (در مراحل اولیه تنگی عروق و انقباضات عضلانی) و غیره با این گل ها امکان پذیر است. با توجه به مطالعاتی که انجام گرفته گل گل فشان محتوی تورب، گل های مواد نفتی، گوگرد و غیره است. این گل ها دارای ترکیبات ارگانیک بوده و هیچ گونه ماده سمی در آن مشاهده نمی شود 40 درصد گل فشان های دنیا در کشور آذربایجان و بزرگترین آن در کشور پاکستان با ارتفاع 500 متر موجود است. بومیان معتقدند هر چه را که گل فشان ببلعد، دریا که در چند کیلومتری گل فشان است پس می دهد. در زمان زلزله، در هنگام

طوفانی و موج بودن دریا و نیز هنگام بارندگی فعالیت گل فشان به چندین برابر افزایش می یابد، در فاصله نزدیک به این پدیده تپه بسیار کوچک و کوتاهی قرار دارد که از دامنه آن گاز متصاعد و با زدن کبریت مشتعل می شود.

[accordion_title/] فرش خزه ها [accordion][accordion_title name=a8/]

[accordion] فرش خزه ها از دیگر پدیده های طبیعی و ژئوتوریستی منطقه هستند که به وفور در امتداد ساحل دیده می شوند. این پدیده ها متأثر از فرسایش شیمیایی و فیزیکی است که طی هزاران سال بوجود آمده اند. فرش خزه ها در واقع گل سنگ هایی هستند که شامل جلبک ها و قارچ ها می باشند. این پدیده موجب تخریب و تجزیه سنگها به دلیل هوازدگی می شود. فرش خزه ها را صبح زود و در هنگام جزر بر روی ساحل صخره ای می توان مشاهده کرد. شرایط مناسب زیستی خزه ها و جلبک های آب شور و وفور مواد مغذی، این پدیده زیبا و منحصر به فرد را بوجود آورده است. دیدن ده ها متر مربع جلبک و پای برهنه بروی آن قدم زدن تجربه ای متفاوت است. تلفیق رنگ سبز تند با آبی دریا در زیر تلالو خورشید بی شک از زیباترین تابلوهای هستی است که نسیم وزان از دریا، شور دیدن آن را مضاعف می سازد.

[accordion_title/] لیپار [accordion][accordion_title name=a9/]

[accordion] «لیپار» از مناطق زیبا و طبیعی منطقه است. تالاب لیپار در نزدیکی روستای رمین و در 15 کیلومتری شهر چابهار در مسیر جاده ساحلی چابهار – گوآتر قرار گرفته است. لیپار چشم انداز فوق العاده ای دارد. رویش گونه های بلوط و گزنه در آب صحنه فوق العاده زیبایی خلق کرده که در هیچ جای دیگر ایران دیده نمی شود. در این تالاب زیبا، پرندگانی چون لک لک طاووس، کبک، مرغ ماهی خوار و... زندگی می کنند.

کنار این تالاب زیبا منطقه «دشتار» قرار دارد که بومیان به آن نیز عروس می گویند. علت این نامگذاری، زیبایی منطقه و وجود درختان سرسبز و خرم است که می تواند پذیرای علاقه مندان به طبیعت باشد. دشتار در زبان بلوچ به دخترانی اطلاق می شود که هنوز عروسی نکرده و به عبارتی در مرحله نامزدی به سر می برند. در این منطقه پنبه های وحشی بعمل می آید که بومیان از آن تشک و بالش تهیه می کنند. همچنین این منطقه تاریخی طولانی را به یدک می کشد و دارای جاذبه هایی از جمله چاه های عمیق و گورستان های تاریخی است.

[accordion/]

[accordion_end][[/accordion_end]

